

РЕШЕНИЕ

№ 1821

гр. София, 12.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 10.12.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **9603** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващи от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], жк.“М. 4“, [жилищен адрес] офиси 3-13, представлявано от Г. Х., срещу РА № Р-22221517005132-091-001/09.05.2018 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], в частта в която и изменен и потвърден с Решение № 1066/13.07.2018 г. на директора на Дирекция“ОДОП“ – [населено място], с който на дружеството са определени задължения за ДДС за м.02.2014 г., м.02, 03, 04 и 05.2015 г., както и КД за 2014 г. и е начислена лихва за забава по ЗДДС за д.п. м.06.2014 г.; определени са и задължения за ДДС за д.п. м.12.2014 г. в размер на 1662.08 лв. и лихва за забава в размер на 559.48 лв; за д.п. м.01.2015 г. ДДС за внасяне в размер на 643.43 лв. и лихва за забава в размер на 211.04 лв. както и КД за 2015 г. в размер на 1914.59 лв. и лихва за забава 409.06 лв.

Жалбоподателят в жалбата си и в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, излага съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт и сочи, че така установените задължения с него са определени при неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Соочи, че в хода на ревизионното производство са представени достатъчно доказателства, обосноваващи реалното извършване на доставките, фактурирани с процесните фактури, издадени от доставчиците на дружеството. Позицията се на практика на СЕС. Моли оспорваният ревизионен акт да бъде отменен изцяло. Претендира разноси по делото, съгласно представен списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът по жалбата – Директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място], чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Моли съда, при отхвърляне на жалбата да присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП” – [населено място].

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22221517005132-020-001/04.08.2017г. / л.23 от делото/, издадена от компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. / л. 10-12 от делото/ на директора на ТД на НАП – [населено място], за установяване на задължения за ДДС по ЗДДС за д.п.10.01.2014г. – 30.06.2017г.; задължения по ЗКПО за д.п. 01.01.2014 г. – 31.12.2016 г., като срока за завършване на ревизията е 3 месеца от датата на връчване на заповедта. Същата е връчена 23.08.2017г. на управителя на дружеството. Същата е изменена със ЗВР № Р-22221517005132-020-002/22.11.2017г., с която срока за завършване на ревизията е определен до 23.01.2018г./ л.25-26 от делото/. Със Заповед № Р-22221517005132-023-001/01.12.2017г. производството по извършване на ревизията е било спряно на основание чл.34, ал.1 от ДОПК и е възобновено със Заповед № Р-22221517005132-143-001/02.02.2018 г. като срока за завършване на ревизията е определен до 25.03.2018 г. Издадена е ЗВР № Р-22221517005132-020-003/16.03.2018 г. / л. 28-36 от делото/. Съгласно разпоредбите на чл.117 от ДОПК Ревизионният доклад / РД/ се съставя не по-късно от 14 дни след изтичане на срока на ревизията, който срок е спазен. РД е издаден с № Р-22221517005132-092-001/10.04.2018г. / л.37-68 от делото/. РД е връчен по електронен път на дружеството на 10.04.2018г. В законоустановения срок е постъпило възражение срещу РД. В срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден РА № Р-22221517005132-091-001/09.05.2018г. от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периодите, за които е възложена ревизията / л.69-88 от делото/.

С РА са установени задължения за внасяне общо в размер на 123 649,00 лв., при декларирани от ревизираното дружество задължения за същите периоди общо в размер на 27 261.30 лв. Съгласно Таблица № 3 на РА, разликата произтича от допълнително установен ДДС за внасяне в размер на 63 079.88 лв. и 12 042.01 лв. лихви за забава, както и допълнително установен корпоративен данък за внасяне в размер на 18 518.28 лв. главница и 2 745.10 лв. лихви за забава.

Определените с процесния РА задължения произтичат от:

- начислен ДДС, на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 6 от ЗДДС в размер на 6 747.69 лв. за недеklarирани от дружеството продажби на стоки чрез интернет-магазин;

- непризнато право на приспадане на данъчен кредит, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 70, ал. 5 от ЗДДС в размер на 56 332.19 лв. по фактури, издадени от посочените по-долу доставчици;

- преобразуване на счетоводния финансов резултат с размера на данъчната основа на неотразения приход от продажби на стоки чрез интернет-магазин, на основание чл. 78 от ЗКПО в размер на 33 738.47 лв.;

- непризнати за данъчни цели разходи по фактури за закупени услуги и материали, вследствие на което финансовият резултат за периодите от 2014 г. до 2016 г. е

преобразуван в посока увеличение със сумата от 151 444.30 лв., на основание чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 4 от ЗКПО;

- начислени лихви за ДДС в размер на 12 042.01 лв.;

- начислени лихви за корпоративен данък в размер на 2 745.10 лв.

Установено е, че основния предмет на стопанска дейност на задълженото лице през ревизираните периоди е: търговия със сувенири от дърво, изработка, дизайн и поддръжка на интернет сайтове. Дружеството осъществява продажби на стоки от стопанисвани търговски обекти и онлайн, чрез уеб сайтове посредством пратки с наложен платеж.

На ревизирания субект е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, изх. №Р-22221517005132-040-001/10.08.2017 г. Представените документи са описани подробно в РД.

Извършени са насрещни проверки на доставчиците [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], „И. – С.“ Е., „М. трейд“ Е., [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Резултатите от извършените проверки са отразени в подробно описаните в РД протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/.

Предвид установените при насрещните проверки обстоятелства и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 70, ал. 5 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от посочените по-горе лица.

Също така е установено, че ревизираното дружество е получило суми по наложени платежи от куриерски дружества като не е отчетло приходи от продажбите по тях. С оглед разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС органите по приходите са приели, че данъчното събитие е настъпило при предаването на стоките и жалбоподателя е следвало да издаде фактури за извършените доставки. Предвид изложеното е начислен ДДС върху сумите по получените наложени платежи за подробно описаните в РД данъчни периоди.

С Протокол №1241806/04.04.2018 г. към доказателствения материал по административната преписка са приобщени писмени доказателства, събрани при извършена проверка на [фирма]. Проверката е завършила с издаването на Протокол № П-22221417046913-073-001/01.02.2018 г.

1. Относно установените задължения по ЗДДС:

1.1. Относно изпълнените доставки от ревизираното лице:

При ревизията е установено, че дружеството е осъществило продажби на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, с предмет на доставката: „Дървени изделия и сувенири“, за които доставки е начислило ДДС със ставка 20%. Освен продажбите на физически лица, в търговски обекти на [фирма], дружеството осъществява и онлайн търговия, и доставки на корпоративни клиенти, посочени в РД. В тази връзка органите по приходите са съпоставили получените суми по наложени платежи от куриерските дружества [фирма], [фирма] и [фирма] и отчетените от жалбоподателя продажби чрез регистрираните фискални устройства. За целите на анализа е използват продукт „А.“, като от предоставените контролни ленти на електронен носител от фискалните устройства са съпоставени отделните изпратени стоки с индивидуални товарителници от куриерските дружества с издадените касови бележки от [фирма]. В резултат на тази съпоставка са установени неотчетени продажби, представляващи разликата между получените суми по наложени платежи и отчетените от дружеството продажби

чрез фискални устройства. С оглед установеното несъответствие общо в размер на 40 486.16 лв. е прието, че жалбоподателят не е отчетел всички извършени продажби чрез куриерски дружества.

При така установената фактическа обстановка и на основание чл. 86 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от ЗДДС е доначислен ДДС общо в размер на 6 747.69 лв.

1.2. Относно получените доставки и упражненото право на приспадане на данъчен кредит:

С РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 56 332.19 лв. по фактури, издадени от посочените по-горе доставчици.

Адресираните до доставчиците ИПДПОЗЛ са връчени на декларираните електронни адреси за кореспонденция. В отговор са представени: копия на фактурите, приемо-предавателни протоколи, договори /от част от доставчиците/, оборотни ведомости, главна книга, разпечатки от счетоводни сметки 304 „Стоки“, 401 „Доставчици“, 411 „Клиенти“, 501 „Каса в лева“, 602 „Разходи за външни услуги“, 701 „Приходи от продажба на стоки“ и 702 „Приходи от продажба на услуги“.

С ИПДПОЗЛ №Р-22221517005132-040-001/10.08.2018 г., от жалбоподателя са изискани всички налични първични и вторични счетоводни документи касаещи спорните доставки. Представените документи са идентични със събраните доказателства от доставчиците.

Установено е, че [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] са издали фактури за доставки на сувенири от дърво, дъбови бъчви и бъклици. [фирма] е издало фактури за доставки на магнити, тениски, листовки, химикалки, календари, тефтери и др.

[фирма] е издало три фактури за доставки на стоки и услуги - изработка на банери и сувенири от дърво.

[фирма] също е издало 4 фактури за доставка на стоки е услуги - управление на фейсбук страница oreshak.bg, сувенири от дърво и създаване на публикации.

Останалите доставчици са издали фактури за доставки на различни по вид услуги: [фирма] /рекламни услуги и поддръжка на интернет сайт/, [фирма] /реклама в „Г.“, имейл кампании, актуализация на снимки, дизайн, печат на тефтери, изработка на банери и др. рекламни услуги/, [фирма] /редизайн и създаване на мобилен интернет магазин и връзка с базата данни на oreshak.bg; подсилване на фейсбук публикации; изработване на банерни стойки; създаване на номенклатура на продукт; създаване на снимки, дизайн и печат на брошури/ и „Г.“ /рекламни услуги по договор/.

Установено е, че [фирма] е декларирано назначаването на едно лице по трудов договор на длъжност „секретар“. В [фирма] са назначени две лица по трудови правоотношения. Останалите доставчици не са декларирали назначаването на лица по трудови правоотношения и изплащането на думи за положен труд по извънтрудови правоотношения.

Посочено е, че дружествата не притежават дълготрайни материални активи /ДМА/ вкл. транспортни средства. Констатирано е, че процесните фактури са отразени от доставчиците в отчетните регистри по чл. 124, ал. 1, т. 2 от ЗДДС за съответните данъчни периоди. Към датата на издаване на РА същите са deregистрирани по ЗДДС лица.

Органите по приходите са направили еднотипни изводи, досежно отделните доставки. Посочено е, че не са представени изисканите доказателства за плащане. Относно част от доставките не са били представени писмени договори.

Относно декларираните доставки на стоки е посочено, че не са представени доказателства за техния превоз и съхранение до продажбата на ревизираното лице. Посочено е, че не е предоставена информация къде е извършено фактическото предаване на стоките, както и документи за наличие на предходни доставчици - фактури, договори, описи, протоколи и др.

Прието е, че жалбоподателят действително е придобил право на собственост е извършил последващи доставки със стоките, но те са били закупени от различни от издателите на фактурите лица, поради което в случая е налице „относителна субективна симулация“.

По отношение на описаните по-горе доставки на услуги е посочено, че не са ангажирани доказателства за наемането на квалифициран персонал, който фактически да осъществи фактурираните дейности. Не са били представени и доказателства за наличието на предходни доставчици. Посочено е, че не са представени доказателства за начина на формиране на цената на услугите и нейните елементи, няма данни за вложени материали, липсват доказателства за разплащане по сделките, подписани споразумения, както и данни за конкретните резултати – създадени документи, анализи и други, отнасящи се до изпълнението на договорите.

Същевременно е констатирано, че през ревизираните периоди в [фирма] са назначени по трудови правоотношения две лица на длъжност: „програмист уеб сайтове и компютърно програмиране“, както и други технически сътрудници. Също така ревизираното лице е разполагало с необходимата техническа обезпеченост да осъществи самостоятелно фактурираните услуги. Това е дало основание на органите по приходите да приемат, че предметът на въпросните доставки е създаден от самото ревизирано лице.

При така установената фактическа обстановка и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6/9 и чл. 25 от ЗДДС, органите по приходите са отказали право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 56 332.19 лв.

2. Относно установените задължения по ЗКПО:

Установено е, че ревизираното лице е подало годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО за периодите 2014 г., 2015 г. и 2016 г.

В хода на ревизията са извършени насрещни проверки на посочените по-горе доставчици, за които е прието, че са издали фактури, които не отразяват реално осъществени стопанските операции. Формиран е извод, че отчетените разходи водят до неправомерно намаляване на деклариания финансов резултат. Направен е извод, че процесните сделки са сключени с цел отклонение от данъчно облагане, поради което със стойността на същите е увеличен финансовият резултат за отделните ревизирани периоди.

На основание чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 4 от ЗКПО е преобразуван деклариания счетоводен финансов резултат с разходите за рекламни услуги, поддръжка интернет сайт, изработка на рекламни материали, отчетени по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] за 2015 г. в размер общо на 11 217.80 лв. и за 2016 г. в размер общо на 140 226.50 лв. Посоченото правно основание е чл. 16, ал. 1 от ЗКПО.

С Протокол №П-22221417046913-073-001/01.02.2018 г. е установено, че [фирма] е получило суми по наложени платежи през периодите 2014 г. и 2015 г. общо в размер на 450 222.52 лв., както и че е налице неотчетените продажби общо в размер на 40

486.16 лв. /с вкл. ДДС/. Чрез специализиран програмен продукт „А.“ органите по приходите са съпоставили стойностите на издадените от дружеството касови бележки от предоставените контролни ленти, на електронен носител, от регистрираните от лицето два ЕКАФП със стойностите на отделните изпратени стоки с индивидуални товарителници от куриерските дружества. Установено е, че за ревизираните данъчни периоди по ЗДДС /от м. 01.2014 г. до м. 05.2015 г./, [фирма] не е отчетло счетоводно всички осъществени от него онлайн продажби на стоки.

Органите приходите са приели, че на основание чл. 78 от ЗКПО, финансовият резултат на дружеството следва да бъде увеличен с данъчната основа /в размер на 33 738.47 лв./ на неотчетените приходи от електронна търговия и получени наложени платежи от куриерските дружества.

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че с РД е направено предложение на основание чл. 78 от ЗКПО да бъде увеличен декларираният финансов резултат със стойността на неотчетените приходи изцяло само за 2014 г., без да се преобразува резултата за 2015 г. С РА е извършена корекция, като на основание чл. 78 от ЗКПО декларирания финансов резултат за 2014 г. е увеличен със сумата от 20 702.93 лв., а за 2015 г. е увеличен със сумата от 13 035.54 лв.

За 2014 г. декларираният положителен счетоводен финансов резултат в размер на 9 887.36 лв. е преобразуван с РА в посока увеличение с данъчната основа на неотчетените приходи от онлайн продажби на стоки в размер на 20 702.93 лв. В резултат на това е установен корпоративен данък в размер на 3 049.14 лв. при деклариран от дружеството данък в размер на 978.85 лв. и са начислени лихви в размер на 653.13 лв.

За 2015 г. декларираният положителен счетоводен финансов резултат в размер на 6 110.44 лв. е преобразуван с РА в посока увеличение с отчетените разходи по фактурите, издадени от спорните доставчици в размер на 11 217.80 лв. и с данъчната основа на неотчетените приходи от онлайн продажби на стоки в размер на 13 035.54 лв. В следствие на това е установен дължим корпоративен данък в размер на 3 030.27 лв. при деклариран от дружеството 604.93 лв. и са начислени лихви в размер на 518.19 лв.

За 2016 г. декларираният от дружеството положителен счетоводен финансов резултат в размер на 7 908.42 лв. е преобразуван с РА в посока увеличение с отчетените по фактури разходи в размер на 140 226.50 лв. В резултат на това е установен корпоративен данък в размер на 14 805.58 лв. при деклариран от дружеството данък в размер на 782,93 лв. и са начислени лихви в размер на 1 573.78 лв.

В срока по чл.152 от ДОПК данъчнозадълженото лице е обжалвало РА № Р-22221517005132-091-001/09.05.2018г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], пред директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място]. С Решение № 1066/13.07.2018г.е **потвърдил РА в частта на установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди м.02.2014 г., м.02, 03, 04 и 05.2015 г., както и КД за 2014 г.** и е начислена **лихва за забава по ЗДДС за д.п. м.06.2014 г.** С решението РА е изменен за задълженията за ДДС за д.п. м.12.2014 г. в размер на 1662.08 лв. и лихва за забава в размер на 559.48 лв; за д.п. м.01.2015 г. е определено ДДС за внасяне в размер на 643.43 лв. и лихва за забава в размер на 211.04 лв. както и КД за 2015 г. в размер на 1914.59 лв. и лихва за забава 409.06 лв.

Други доказателства не са ангажирани от страна на жалбоподателя и ответника в хода на съдебното производство.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, в частта потвърдена и изменена с Решение № 1066/13.07.2018г. на директора на Дирекция на „ОДОП“ – [населено място], поради което същата се явява **ДОПУСТИМА** за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

По валидността на акта:

При извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за издаването му. РА е издаден под формата на електронен документ и подписан с валидни КЕП от издателите му предоставен на електронен носител и приложен по делото/ л.90-101 от делото/.Видно от представените доказателства, електронните подписи на органите по приходите, участвали в ревизията са били валидни и квалифицирани по смисъла на чл.13, ал.3 и 4 от ЗЕДЕП. При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби, визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА № Р-22221517005132-091-001/09.05.2018г. не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

С Решение № 1066/13.07.2018г.е **потвърдил РА в частта на установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди м.02.2014 г., м.02, 03, 04 и 05.2015 г., както и КД за 2014 г.** и е начислена **лихва за забава по ЗДДС за д.п. м.06.2014 г.** С решението РА е изменен за задълженията за ДДС за д.п. м.12.2014 г. в размер на 1662.08 лв. и лихва за забава в размер на 559.48 лв; за д.п. м.01.2015 г. е определено ДДС за внасяне в размер на 643.43 лв. и лихва за забава в размер на 211.04 лв. както и КД за 2015 г. в размер на 1914.59 лв. и лихва за забава 409.06 лв.

При ревизията е установено, че дружеството е осъществило продажби на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС, с предмет на доставката: „Дървени изделия и сувенири“, за които доставки е начислило ДДС със ставка 20%. Освен продажбите на физически лица, в търговски обекти на [фирма], дружеството осъществява и онлайн търговия, и доставки на корпоративни клиенти, посочени в РД. В тази връзка органите по приходите са съпоставили получените суми по наложени платежи от куриерските дружества [фирма], [фирма] и [фирма] и отчетените от жалбоподателя продажби чрез регистрираните фискални устройства. За целите на анализа е използват продукт „А.“, като от предоставените контролни ленти на електронен носител от фискалните устройства са съпоставени отделните изпратени стоки с

индивидуални товарителници от куриерските дружества с издадените касови бележки от [фирма]. В резултат на тази съпоставка са установени неотчетени продажби, представляващи разликата между получените суми по наложени платежи и отчетените от дружеството продажби чрез фискални устройства. С оглед установеното несъответствие общо в размер на 40 486.16 лв. е прието, че жалбоподателят не е отчетел всички извършени продажби чрез куриерски дружества.

При така установената фактическа обстановка и на основание чл. 86 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от ЗДДС е доначислен ДДС.

Съгласно разпоредбата на чл.68, ал.1 от ЗДДС, данъчният кредит се определя като сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за: 1/ получени от него стоки или услуги по облагаема доставка; 2/ извършено от него плащане, преди да е възникнало данъчното събитие за облагаема доставка; 3/ осъществен от него внос; 4/ изискуемия от него данък като платец по глава осма. Съгласно ал.2 на същата разпоредба, правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, т.е. на датата на възникване на данъчното събитие по чл.25, ал.2 и 3 ЗДДС. Разпоредбата на чл.25, ал.2 и 3 от ЗДДС сочи, че данъчното събитие по смисъла на ЗДДС възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена, както и в специфичните случаи описани в чл.25, ал.3 ЗДДС. Тоест, извършването на доставка по смисъла на чл.6 и чл.9 от ЗДДС е абсолютна предпоставка за възникването и упражняването на правото на данъчен кредит, поради което само при наличието на доставка данъкът се явява начислен от доставчика правомерно.

Съгласно цитираната разпоредба, доставката на стока се дефинира, като прехвърляне на правото на собственост върху стоката, т.е. за да се установи извършването на доставка, следва да се докаже, че доставчикът - ДЗЛ, което е издало фактурата и е начислило ДДС, е прехвърлил собствеността върху стоката предмет на продажбата на нейният получател. При родово определените вещи, като в процесния случай, прехвърлянето на собствеността се осъществява с факта на предаване на стоката на получателя, което пък означава, че следва да е безспорно установено, че доставчикът е разполагал със стоката към датата на извършване на доставката. В тежест на жалбоподателя е да установи това обстоятелство, тъй като той трябва да установи всички предпоставки за възникване на правото на данъчен кредит.

В РД е посочено, че наложените платежи са с получател [фирма], който от своя страна превежда сумите по банкови сметки на [фирма]. Видно от събраните доказателства в хода на ревизията и при проверката е установено, че реалният получател на плащанията е [фирма], а не [фирма]. От друга страна в хода на проверката, при която са изследвани плащанията с наложен платеж на [фирма], жалбоподателят сам е декларирал, че получените стойности се отнасят до извършени доставки от [фирма].

Относно допълнително начисленият ДДС за недеklarирани доставки на стоки следва да се има предвид, че съгласно разпоредбата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да

регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискални касови бележки и за установяване на дистанционна връзка с НАП са определени с *Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройств*/Наредба №Н-18/2006 г./.

На основание разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от цитираната наредба, всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на **Закона за платежните услуги и платежните систем**/ЗПУПС/, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на **Закона за пощенските услуги** /ЗПУ/.

Легална дефиниция на понятието „наложен платеж“ е дадено в §1, т. 12 от ДР на ЗПУ – наложеният платеж е пощенска услуга, при която пощенската пратка се доставя на получателя срещу заплащане на определена от подателя сума. От така дадената дефиниция е видно, че услугата „наложен платеж“ се състои от два елемента – доставка на стока и заплащане на определената за нея цена, като нито един от тези елементи не може да се прояви самостоятелно. Така се изпълнява гаранционната функция на услугата, като получателят е сигурен, че ще получи поръчаната стока преди да я плати, а продавачът е сигурен, че ще получи плащане за стоката си в момента на получаването ѝ. Предвид така дефинираната функция на наложения платеж, той не попада в изключенията на чл. 3, ал. 1 от Наредба №Н-18/2006 г.

Следва да се подчертае, че при доставки, които са заявени онлайн, се приема, че дейността е съотносима с даденото в §1, т. 1 от ДР на Наредба №Н-18/2006 г. определение за понятието „разносна търговия“ - разносна търговия е продажба на стоки или услуги извън търговския обект по предварителна заявка.

Разпоредбата на чл. 25, ал. 1 от цитираната наредба регламентира, че задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на описаните по-горе случаи. При разносна търговия фискалната касова бележка се издава от доставчика, предава се на разносвача, който от своя страна я предоставя на купувача при плащането, като това правило е разписано в ал. 2 на чл. 25 от наредбата.

Т.е за всяка поръчана по електронен път стока, за жалбоподателя е възникнало задължение да издаде фискална касова бележка и да я предаде на куриера. От своя страна, куриерът е длъжен да предаде издадената фискална касова бележка на клиента, да достави стоката и да получи плащането за нея, което впоследствие да предаде на продавача. Съответно на това за жалбоподателя възниква задължение да отчете приход за

извършените продажби.

Изводите на органите по приходите за неотчетени продажби и недекларирани приходи, които се основават на писмените обяснения на управителя на двете дружества и направената съпоставка между сумата по наложените платежи и отчетените продажби с ЕКАФП, не се опровергаха и в хода на настоящото съдебно производство. Жалбоподателят не е ангажирал доказателства, оборващи тези констатации на органите по приходите въпреки дадените от съда изрични указания по чл.171, ал.4 от АПК, вр. с §2 от ДОПК. Същото се отнася и по отношение на констатациите на органите по приходите, довели до начисляване на лихвата за забава за д.п. м.06.2014 г. Поради необорените изводи на органите по приходите относно допълнително установените задължения за ДДС, правилно органът по приходите е извършил преобразуване на финансовият резултат по реда на чл.78 от ЗКПО от ЗКПО със стойността на данъчните основи на недекларираните продажби. С оглед на представените по делото доказателства съдът намира и, че правилно решаващият орган е изменил РА в частта на определените задължения за м.12.2014 г. и м.01.2015 г., съответно и е изменил РА в частта на определените задължения за КД за д.п. 2015 г.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваният РА, в частта в която е потвърден и изменен с Решение № 1066/13.07.2018г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] е законосъобразен, фактическите констатации в него кореспондират със събраните в хода на ревизията доказателства, поради което жалбата следва да бъде оставена без уважение.

Предвид изхода на спора, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира за основателно. Възнаграждението следва да бъде определено по реда на чл.8, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения/ актуалната и редакция към момента на подаване на жалбата/, съобразно обжалвания материален интерес – главница и лихви общо в размер на 11171.53 лв. Поради това, и предвид обстоятелството, че ответната страна е представлявана в процеса от юрисконсулт, възнаграждението е дължимо и следва да бъде присъдено в размер на 865.15 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София- град, трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], жк.“М. 4”, [жилищен адрес] офиси 3-13, представлявано от Г. Х., срещу РА № Р-22221517005132-091-001/09.05.2018 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – [населено място], в частта в която и изменен и потвърден с Решение № 1066/13.07.2018 г. на директора на Дирекция“ОДОП“ – [населено място], с който на дружеството са определени задължения за ДДС за м.02.2014 г., м.02, 03, 04 и 05.2015 г., както

и КД за 2014 г. и е начислена лихва за забава по ЗДДС за д.п. м.06.2014 г. **общо в размер на 4439.22 лв. главница** и лихва за забава общо в **размер на 1332.63 лв.**; както и са определени задължения за ДДС за д.п. м.12.2014 г. **в размер на 1662.08 лв.** и лихва за забава в размер **на 559.48 лв.**; за д.п. м.01.2015 г. ДДС за внасяне в размер **на 643.43 лв. главница** и лихва за забава **в размер на 211.04 лв.**, както и КД за 2015 г. в **размер на 1914.59 лв.** и лихва за забава **409.06 лв.**

ОСЪЖДА [фирма], **ЕИК[ЕИК]**, със седалище и адрес на управление: [населено място], жк. "М. 4", [жилищен адрес] офиси 3-13, представлявано от Г. Х., да заплати по сметката на Дирекция „ОДОП” - [населено място] сумата в размер на **865.15 лв./ осемстотин шестдесет и пет лева и петнадесет стотинки/**, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: